

Bezuinigen, helaas het moet, maar met respect!

Ik ben van mening dat de aangekondigde manier en mate van bezuiniging een streep door de rekening is van alle expertise die de afgelopen jaren is opgebouwd.

Daarbij worden basisscholen ernstig belast met problematiek die in veel gevallen niet op de basisschool thuis hoort!

Tevens is het, veelal, zeer gemotiveerde onderwijsveld letterlijk uit het veld geslagen waardoor de bereidheid tot veranderen wel erg diep wegzakt!

Beter zou zijn om per, te bezuinigen, onderdeel te bekijken in hoeverre er op bezuinigd kán worden, zonder dat dit direct resulteert in het wegstrepen van hele onderdelen... Dus met respect voor alle opgebouwde expertise! Ook moet bekeken worden binnen welke onderdelen bv meer of juist minder bezuinigd kan worden.

Neem nu bv de cluster 3 scholen, waar kinderen zitten met complexe problematiek, kunnen niet zomaar expertise/mankracht inleveren en tevens kunnen deze leerlingen in veel mindere mate integreren in een meer reguliere onderwijsvorm. Dit geldt ook voor veel cluster 4 scholen die bv heel specifiek zijn gericht op het onderwijs aan Leerlingen met autisme.

Ik ben zelf langere tijd ambulant begeleider (cluster 2) geweest. Dit werk kan veel efficiënter. In eerst plaats met minder overhead en minder bureaucratie. Meer dossiers per AB-er en een indicatie-geldigheid die matcht met de hulpvraag van de leerling. In veel gevallen is het namelijk helemaal niet nodig een rugzak van 3 jaar te verstrekken maar volstaat een jaar met daarna " vinger aan de pols" (bv 2x per jaar als AB-er bij het kindoverleg zitten.) Een multidisciplinair team kan zorgdragen voor een juiste verhouding compensatie/dispensatie.

Daarbij zouden AB-ers veel meer gekoppeld kunnen worden aan scholen/ stichtingen / SWV- en als ondersteuning in de klassensituatie en tevens als trainer/coach van het multidisciplinair team. Ook kan de verantwoordelijkheid hiervoor veel meer bij een AB-er neergelegd worden. Op deze manier worden scholen ontlast.

De rollen in het regulier onderwijs komen dan als volgt te liggen;

1. De IB-er (inkoper) die binnen de school de zorgleerlingen in kaart brengt en bekijkt wat er nodig is aan zorg.
2. De Ab-er (verkoper) die enerzijds zelf de (specialistische)zorg verleent die wordt gevraagd door de IB-er en anderzijds zorg draagt voor een multidisciplinair team rond de leerling. Daarbij kan de AB-er putten uit een schat aan expertise bij de achterban en zijn de meest dure en geavanceerde materialen en behandelmethoden voorhanden (die dus centraal gehuisvest zijn waardoor de scholen dit allemaal niet hoeven te kopen!) Ook blijft de AB-er een specialist en is de IB-er vooral een generalist.

Op deze manier kan bezuinigen opleveren dat iedereen op een gemotiveerde manier gaat meedenken en zijn schouders eronder wil zetten!! Dus met respect voor alles wat er in jaren is opgebouwd zowel voor de kennis als voor het geld dat dat gekost heeft!

Albert Westerling, leerkracht SO cluster 2
21 februari 2011